

kunne blive Spørgsmaal om, hvorvidt den kan fordres omlagt eller udvidet gennem Porten, eller, som Indenrigsministeren træffende kaldte det, Tunnelen; thi, naar der ingen Fæstning er, er der heller ingen Porte; men derefter maa Veien blive, hvor den er, indtil alle Parter blive enige om, at den skal forandres. Og før er der heller ikke Grund til Forandring; thi hvad Indenrigsministeren bemærkede om den forandrede Betydning, Veistykket har faaet ved Jernbanens Anlæg, er efter min Overbeviisning ikke rigtigt, hvis dermed menes, at Veien har forandret sin juridiske Charakter, saaledes, at der derpaa kan bygges Forandringer. Det er fuldkommen øiensynligt og indlysende for Enhver, naar der tales om det praktiske Behov, at det, der hidtil har kunnet gaae, saalænge Veien var den eneste Veie for Hovedfærdselen i Danmark, maa sagtens kunne holde Stik indtil videre, naar Veien kun har den secundaire Betydning, som den beholder, efterat Hovedfærdselen er henviist til Jernbanen. Der er saaledes i denne Henseende tilveiebragt fuldkommen Overensstemmelse mellem Udvalget og Indenrigsministeren, og jeg haaber altsaa, at Sagen lettelig kan finde sin Afgjorelse her. — Endnu skal jeg bemærke, at Indenrigsministeren har ønsket Ordet „Omlæg“ forandret til „Forlæggelse“. Jeg troer, at Omlæg er bedre Danst, men i Betænnets tekniske Sprog har det en forskjellig Betydning fra det, der her menes; Omlæg bliver nemlig ordentligviis opfattet som Anbringelse af en ny Veibane i den gamle Linie, hvorimod der her er Tale om Forlæggelse ind i en ny Linie. Det er dertil, at der vil kunne medgaae temmelig betydelige Udgifter, og det er navnlig ogsaa med Hensyn til en saadan Forlæggelse, at der er Tale om at udlægge ny Grund, hvorimod den gamle Veibanes Vedligeholdelse og Forbedring vel kan medføre Udgifter, men ikke udkræve ny Grunds Afstaelse. Jeg anseer iøvrigt dette Forslag for en ligefrem Følge af Forandringen i § 4, idet det samme Udtryk maa bruges paa begge Steder om den samme Ting.

Indenrigsministeren: Min Modstand mod det Forslag, som Udvalget ved denne

Sags 2den Behandling havde stillet til den nuværende § 4, hidvorte langt mindre fra den Uklarhed, som det forekom mig, at der var tilstede i Affattelsen af Udvalgets omtalte Forslag, end fra min ømme Omsorg for, at ikke Svendborg Amtsrepartitionsfond gennem det nævnte Forslag skulde blive bebyrdet med ikke ubetydelige Udgifter i Tilfælde af, at en Forlæggelse af den i § 4 omhandlede Veie eller Gadestrækning blev anseet for at være nødvendig, og at en saadan Forlæggelse ikke skulde blive Amtet paanoet. Saaledes som Paragraphen vil blive affattet efter det Forslag, som nu foreligger fra det ærede Udvalg, er der jo derimod ingen Mulighed derfor, idet det i Forslaget udtrykkelig er udtalt, at en saadan byrdefuld Forlæggelse af Veien ikke skal kunne finde Sted imod Amtsraadets egen Villie. Der bliver altsaa derefter som Byrde for Svendborg Amtsrepartitionsfond kun Halvdelen af Udgiften til den løbende Vedligeholdelse af det paagjældende Par Hundrede Favne Veie eller Gade tilbage, og denne Byrde forekommer mig at være saa ringe, at der ingen Grund er til at flyde den bort fra Svendborg Amtsrepartitionsfond, da de omhandlede Veie eller Gadestrækninger, som af den ærede Ordfører allerede bemærket, jo paa begge Sider ligge mellem Gadestrækninger, der allerede nu vedligeholdes som Landeveisgade. Jeg har altsaa som 2den Landsthingsmand for 9de Kredts kunnet tiltræde Vædringsforslaget og har som Indenrigsminister ikke Noget at indvende imod Realiteten af samme. Jeg skal dog endnu tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar det i 2det Stykke af Udvalgets Forslag forudsættes, at Gaden og Broen skulde modtages i den Stand, hvori de ere, da er dette fuldstændig overensstemmende med, hvad der fandt Sted med Hensyn til samtlige Hovedlandeveisstrækninger og Hovedlandeveisgader, dengang de overgik fra Statsstyrelsen til Communerne. Det blev da udtrykkelig bestemt, at de skulde modtages i den Stand, hvori de vare, og Andet og Mere tør jeg vel altsaa ogsaa antage, at der ikke bør lægges i de Udtryk, der i Forslaget ere brugte, naar det der hedder, at „i den Stand, hvori Gaden og Broen afleveres, skal den for Frem-